

Мика

1 ¹ Яхуда патышалары Ётамың, Ахазың ве Хизкияның дөврүнде марешалы Мика пыгамбере Самаря ве Иерусалим барада Реббин сөзи гелди.

Самаряның ве Иерусалимиң йыкылмагы

² Эхлиниз эшидин, эй, халклар!

Гулак гоюң, эй, земин ве онуң яшайжылары!
Хөкмүрован Реб мукаддес ыбадатханасындан сизе гаршы гүвәлик эдер.

³ Ине, Реб Өз меканындан чыкып,
ер йүзүне инип, байырларда йөрөр.

⁴ Даглар Онуң аяк астында эрэр,
дерелер бөвсүлип,
отда эрейән мум ялы,
кертден инйән сув дейин болар.

⁵ Буларың бары Якубың несиллериниң языгы,
Ысрайыл халкының гүнәлери үчиндир.
Якубың несиллериниң языгына ким себәпкәр?

Самаря дәлми?
Яхуданың бутлара сежде эдйән ери ниреде?
Иерусалимде дәлми?

⁶ «Шонуң үчин Мен Самаряны харабачылыга,
үзүмчилик ерине өврерин.

Дашларыны дерә дөкүп,
дүйплерини ачык гоярын» диййәр Реб.

⁷ «Эхли бутлары бөлек-бөлек эдилер,
харам газанчларының бары ода якылар,
бутларының барыны ёк эдерин,
чүнки булары зына газанжы билен топлады.

Олар ене-де зына газанжына өврүлер» диййәр Реб.

Миканың агысы

⁸ Мунуң үчин мен аглап, дады-перят эдерин.
Эшиксиз ве аякялаңач гезерин.

Шагаллар кимин увларын.
Дүегушлар кимин гөзяш дөкерин.

⁹ Самаряның ярасына эм ёк.
Ол Яхуда гелип етди.

Халкымың дервезесине,
Иерусалиме барып етди.

¹⁰ Муны Гатда^a айтман,
ахы-налаңызы бес эдин;

Бейтлегапарда^b
гамгынлыкдан гума тогаланың.

¹¹ Эй, Шапыр^c халкы!
Ялаңчланып, утанч ичинде өтүн.

Саванан^d халкы чадырындан чыкмасын.

^a *Гат* – бу еврейче *айт* сөзүниң айдылышына меңзешдир.

^b *Бейтлегапар* – бу ат еврейче *гум өйи* диймеги аңладяр.

^c *Шапыр* – бу ат еврейче *якымлы* диймеги аңладяр.

^d *Саванан* – бу еврейче *чыкмак* сөзүниң айдылышына меңзешдир.

- Бейтесел халкының өзи яс тутяр,
ондан сизе ярдам болмаз.
- ¹² Маротың^е халкы ягшылыга сабырсызлык билен гарашяр,
эмма Реб Иерусалимиң дервезесине бела индерди.
- ¹³ Эй, Лакыш^f халкы, йүврүк аты араба гош.
Сен Сиён гызының^г гүнәсиниң башысың,
чүнки Ысрайылың языгы сенден чыкды.
- ¹⁴ Инди Морешетгата хошлашык совгадыны берерсин.
Акзып^h обасы Ысрайыл патышаларына дузак болар.
- ¹⁵ Эй, Марешаⁱ илаты,
Реб галаныза басыбалыжы гөндерер.
Ысрайылың бейик ёлбашчылары
Адуллам галасында гизленер.
- ¹⁶ Сөйгили огулларыңыза
яс тутмак үчин сачыңызы сырың.
Башыңыз чайкелиңки кимин кел болсун,
чүнки чагаларыңыз сүргүн эдилер.

Адалатсызлык юрды вейран эдйәр

- 2** ¹ Дүшегинде пислик ойлаянларың,
ниетини ямана дүвйәнлериң, дат гүнүне!
Даң атанда ниетлерини амала ашырярлар,
чүнки оларың муңа гүйжи етйәр.
- ² Гөзүне якан экин мейданларыны
зорлук билен алярлар,
ислән өйлерини эелейәрлер;
өй эесини өйүнден,
халкы мирасындан махрум эдйәрлер.
- ³ Шонун үчин Реб шейле диййәр:
«Мен бу халка гаршы бела тайынлаярын,
ондан боюн гачырып билмерсиңиз.
Башыңызы дик тутуп гезмерсиңиз,
чүнки бу пис замана болар.
- ⁴ Шол гүн сизи масгаралап яңсыларлар,
сиз шейле агы айдымыны айдарсыңыз:
„Бүс-бүтин вейран болдук!
Реб халкымың мирасыны дагадяр.
Ол муны элимден аляр!
Еримизи хайынлара пайлаяр“».
- ⁵ Муңа гөрө Реббиң халкының арасында
юрт биче үсти билен пайлашыланда,
сизден пайы мирас алмага адам тапылмаз.
- ⁶ Адамлар: «Вагыз этме» дийип, маңа вагыз эдйәрлер,
«Бейле затлар хақда вагыз этме,
биз утанжа галмарыс» диййәрлер.
- ⁷ Эй, Якубың несли, хей:
«Реббиң сабыр кәсеси долдумы?
Ол бейле ишлери эдерми?» диймелими сиз?
Мениң сөзлерим догручылың хайрына дәлми нәме?

^е *Марот* – бу еврейче *ажсы* сөзүниң айдылышына меңзешдир.

^f *Лакыш* – бу еврейче *йүврүк ат* сөзүниң айдылышына меңзешдир.

^г *Сиён гызы* – бу Иерусалим халкы диймекдир. Сөзлүге серет.

^h *Акзып* – бу ат *алдав* диймеги аңладяр.

ⁱ *Мареша* – бу еврейче *басыбалыжы* сөзүниң айдылышына меңзешдир.

⁸ Эмма сиз халкымың гаршысына
душман кимин аяга галярсыңыз.

Сөвешден гелйәнлерин,
асуда гечип баряларың эгнинден
донларыны сыпырарсыңыз.

⁹ Халкымың аялларыны
рахат өйлеринден ковяңыз.

Чагаларыны берекедимден
эбедилик махрум эдйәңиз.

¹⁰ Туруң, гидин,
чүнки бу ер дынчлык ери дәлдир!

Мурдарлыгыңыз зерарлы
бу ер залымлык билен вейран эдилер.

¹¹ Яланчы, кеззап бири гелип:
«Сизе бол шерап ве ичги хакында вагыз эдейин» дийсе,
бу халк шейле пыгамбери кабул эдер.

Ысрайылың аман галанларына Реббиң вадасы

¹² «Эй, Якубың несиллери,
Мен хөкман әхлиңизи бир ере йыгнарын.
Ысрайыллардан аман галанларыны бир ере топларын.

Мен сизи агылдакы гоюнлар кимин,
өрүдәки сүри кимин бир ере гетирерин.
Юрдуңыз ене-де адамдан долар».

¹³ Таңры ёл ачып, халкың өңүнден гидер.
Гала дервезелерини йыкып, дашары чыкарлар.

Патышалары баш болар,
Реб өнлеринден йөрәр.

Ёлбашчылар ве пыгамберлер язгарылярлар

3 ¹ Мен-Мика дийдим:
«Гулак гой, эй, Якуп неслиниң баштутанлары,
Ысрайыл халкының хөкүмдарлары!
Адалаты билмели сиз дәлми нәме?»

² Сиз ягшылыгы йигренип,
яманлыгы сөййәрсиниз,
халкымың хамыны союп,
сүегинден этини сыпырарсыңыз.

³ Халкымың хамыны союп,
этини иййәрсиниз,
сүеклерини дөвүм-дөвүм эдип,
газана, таба атылжак
эт кимин дограрарсыңыз».

⁴ Сонра олар Реббе дады-перят эдерлер.
Эмма Реб олар жогап бермез.
Ол йүзүни олардан гизләр,
чүнки олар пис ишлери этдилер.

⁵ Халкыны азашдырып,
өзлерини доюрянлара асудалык диләп,
доюрмаянлара-да уруш ыглан эдйән
пыгамберлер хакында Реб шейле диййәр:

⁶ «Мунуң үчин гижәңиз гөрнүшсиз болар,
сизи түмлүк гаплар, палчылык эдип билмерсиниз.

Пыгамберлерин үстүндөн гүн яшар,
гүндиз гижэ өврүлөр.

⁷ Гөргүрлер масгара эдилер,
палчылар утанжа галар.

Худайдан жогап болманы үчин,
олар уятдан йүзлерини өртерлер».

⁸ Мен болса Якуба языгыны,
Ысрайыла гүнәсини жар этмәге,
Реббин рухы билен гүйчден,
адалатдан, гудратдан долудырын.

⁹ Муңа гулак асын,
эй, адалаты йигренип, хакыкаты ёйян
Якуп неслинин баштутанлары!
Ысрайыл халкының ёлбашчылары!

¹⁰ Сиёны ган билен,
Иерусалими адалатсызлык билен бина эдйәнлер!

¹¹ Онуң баштутанлары пара алып, хөкүм чыкарырлар,
руханылары төлегли сапак берйәрлер,
пыгамберлери пул үчин палчылык эдйәрлер.

Шонда-да олар Реббе даянып:
«Реб бизин билендир!
Башымыза хич бела гелмез» диййәрлер.

¹² Шонуң үчин хем сиз себәпли
Сиён экин мейданы кимин сүрлер.

Иерусалим харабачылыга өврүлип,
даг депесиндәки ыбадатхананы
женнелик басар.

Реббин хөкүм сүрмеги

4 ¹ Шейле гүнлер гелер,
Реббин өйүниң дуран дагы
әхли даглардан белентде болар,
әхли байырлардан үстүн болар,
халклар оңа тарап эңерлер.

² Көп миллетлер гелип, шейле диерлер:
«Гелиң, Реббин дагына,
Якубың Худайының өйүне чыкалың.
Реб bize Өз ёлларыны өвредер.
Биз хем Онуң ёдаларындан йөрәрис».

Чүнки канун Сиёндан,
Реббин сөзи Иерусалимден чыкар.

³ Реб халклара хөкүм эдер.

Узакдакы гүйчли миллетлерин
дава-женжелини чөзер;
оларың гылычларындан азал,
найзаларындан орак ясарлар.

Миллет миллете гаршы гылыч галдырмаз,
уруш тәлимини алмазлар инди.

⁴ Хер кес өз үзүм,
инжир багларының саясында отулар,
олары хич ким горкузмаз,
чүнки Хөкмүрован Реббин Өзи айтды.

⁵ Бүтин халклар өз худайларының ызына эерерлер,
эмма биз өмүрлик Худайымыз Реббин ызына эерерис.

Ысрайыллар сүргүндөн гайдып гелжек

- ⁶ Реб диййәр: «Шол гүн Мен майыплары йыгнарын.
Ковлан, эжир гөрөн халкымы бир ере топларын.
- ⁷ Агсаклары аман галдырарын,
узаклара сүрленлери гүйчли миллет эдерин.
Шу гүндөн тә эбедә ченли Сиён дагында
Мен–Реб оlara хөкүмдарлык эдерин».
- ⁸ Эй, сүриниң гөзөгчи диңи болан Сиён гызының галасы!
Гайтарылып берлер хөкүмдарлыгың,
Иерусалим гызының патышалыгы дикленер.
- ⁹ Инди нәме үчин мөңнүрип аглаяң?
Догурян аял ялы нәмә ах чекйән?
Патышаң ёклогы үчинми?
Генешдарың хеләк боланы үчинми?
- ¹⁰ Эй, Сиён гызы, догурян аял ялы
агырыңы чекип, гөргиңи гөр.
Чүнки инди дүзде яшарсың сен,
галадан чыкып,
Бабыла гидип, ол ерде халас боларсың.
Реб шол ерде душман элинден гутарар сени.
- ¹¹ Инди көп миллетлер
Саңа гаршы бирлешип:
«Гой, Сиён харам болсун,
муны өз гөзүмиз билен гөрели!» дийишйәрлер.
- ¹² Эмма Реббиң пикирини билмейәр олар,
Онуң максадына-да дүшүнмейәрлер.
Харманда дөвүлжек бугдай десселери дей
жезаландырмак үчин
Реб олары бир ере жемледи.
- ¹³ Реб шейле диййәр:
«Эй, Сиён гызы! Тур, дөвек дөв!
Шахыңы демирден,
тойнакларыңы бүрүнчден эдерин Мен.
Онсоң сен көп халклары эзерсиң.
Оларың әхли газананларыңы, байлыкларыңы
Маңа – бүтин әлемиң Хөкүмдарына багыш эдерсиң».

Бейтуллахамдан чыкжак хөкүмдар

- 5** ¹ Эй, Иерусалим халкы, гошуныңы топла!
Дашымыз габаляр.
Ысрайыл хөкүмдарының дулугына
таяк билен урярлар.
- ² Эмма сен, эй, Бейтуллахам-Эфрат,
Яхуда уругларының кичиси болсаң-да,
сенден чыкар Ысрайылда Мениң үчин хөкүмдарлык этжек,
онуң аслы овалдан, гадымдан бәри бардыр.
- ³ Тә гөврели аял догурянча,
душманларына табшырылар ысрайыл халкы.
Сонра онуң есир дүшен доганлары
Ысрайыл халкына доланарлар.
- ⁴ Ол гелип, Реббиң гүйжи билен,
Худайы Реббиң ажайып ады билен
бакар сүрини.

Олар асуда яшарлар;

бүтин дүңгө яйрар бейиклиги онун.

⁵ Ол халкына парахатчылык гетирер.

Ашурлылар юрдумыза гелип,

көшгүмизи басгыласалар,

биз еди чопаны, секиз сердары

оларың гаршысына иберерис.

⁶ Олар Ашур юрдуны гылыч билен,

Нимроды алавлы гылыч билен доландыرارлар.

Серхедимизден гечип, юрдумыза гиржек болян

ашурлылардан халас эдерлер бизи.

⁷ Якубың неслинден аман галанлары

көп халкларың арасында

Реббин иберен чыгы дек,

ынсана гарашмаян,

адамзатдан чөзүлмейән,

от үстүне ягян чабга дек боларлар.

⁸ Якубың неслинден аман галанлары

миллетлериң, көп халкларың арасында

жеңнел хайванларының арасындакы арслан,

гоюн сүрүсине аралашан шир чагасы дек боларлар,

арслан дей хүжүме геченде, басгылап, түйдүм-түйдүм эдер,

хич ким олары онун пенжесинден халас этмез.

⁹ Эй, ысрайыллар, сиз гаршыдашларыңызы еңерсиниз.

Әхли душманларыңыз гырлып ёк болар.

¹⁰ Реб диййәр:

«Шол гүн атларыңызы гырарын,

сөвеш арабаларыңызың ёгуна янарын.

¹¹ Юрдуңызың шәхерлерини вейран эдерин,

әхли галаларыңызы хараба өврерин.

¹² Жадыгөйлериңизи гырарын,

араңызда палчы галдырмарын.

¹³ Бутларыңызы, дикме дашларыңызы ёк эдерин,

инди сиз өз элиңизиң ишине сежде этмерсиниз.

¹⁴ Ашера бутларыны согруп ташларын,

галаларыңызы вейран эдерин.

¹⁵ Божун болмаян миллетлерден

гахар-газап билен өч аларын».

Реб ысрайыл халкыны гүнәкәрлейәр

6 ¹ Реббин айдян сөзүне гулак асың!

Туруң, даваңызы дагларың өңүнде беян эдиң,

Байырлар-да сесиңизи эшитсин!

² Эй, даглар, ер йүзүниң сарсмаз бинятлары,

Реббин давасына гулак асың!

Чүнки Реббин Өз халкы билен давасы бар,

Ол Ысрайыл билен хаклашар.

³ «Эй, халкым, Мен саңа нәме этдим?

Нәмеде саңа йүк болдум? Маңа жогап бер!

⁴ Мен сизи Мүсүрден чыкардым,

Гулчулыкдан азат этдим,

Сизе баш эдип,

Мусаны, Харуны ве Меръеми ибердим.

5 Эй, халкым, Мовап шасы Баллагың саңа гаршы ниетини,
Бегорың оглы Билгамың оңа берен жогабыны,
Шитимден Гилгала ченли болан ишлери ядыңа сал!
Шонда Мен-Реббин халас эдиш ишлерими билерсин» диййэр Реб.

Адамзат Худая нөме гайгармалы

6 Реббин хузурына нөме билен барайын?
Гөкдәки Худая нәхили сежде эдейин?
Онуң хузурына
якма гурбанлыгы билен гелейинми?
Я-да бир яшар гөлелер билен?
7 Реб мүнлерче гочдан,
Он мүнлерче зейтун яглы дерядан хошал болармы?
Языгым үчин нобахар оглумы берейинми?
Жанымың гүнәси үчин билимден өнени берейинми?
8 Эй, адамзат, Реб ягшының нәмедигини саңа билдирди.
Адалаты бержай этмекден, мерхемети сөймекден,
Худайыңызың өңүнде кичи гөвүнли гезмекден башга
Реб сизден нөме талап эдйэр?

Ысрайылың алдавы ве жезасы

9 Реб гала сесленйэр,
(Сениң адындан горкмак даналыкдыр).
Ол диййэр: «Эй, халк ве гала жемагаты, динлән!
10 Өйлерини харам хазыналардан
долдуран пислери,
Мен нәдип билмезлиге салайын?
Кем өлчемек нәлетлидир.
11 Ялан терезилер уланан,
Торбасы кем өлчег дашлы адамы
Мен нененси аклайын?
12 Байлары сүтемден долы,
халкы-да яланчы,
агызларындан ялан сөзлер чыкяр.
13 Шонуң үчин Мен сизе зарба уруп,
гүнәлериңиз себәпли сизи вейран этдим.
14 Иерсиниз, эмма доймарсыңыз,
ач галарсыңыз.
Йыгнарсыңыз, йөне сакламарсыңыз.
Сакланыңызы гылыч билен ёк эдерин.
15 Экерсиниз, эмма ормарсыңыз.
Зейтуны енжерсиниз, эмма ягыны сүртмерсиниз,
үзүм сыкарсыңыз, эмма шерабыны ичмерсиниз.
16 Чүнки Омры шаның парзларына,
Ахап несиллериниң пис ишлерине эердиниз,
генешлерине уйдуңыз.
Шонуң үчин Мен сизи хараба өврерин,
илатыңызы иле рысва эдерин;
халкымың кемситмесини чекерсиниз».

Мика пыгамберин ахы-наласы

7¹ Дат гүнүме мениң!
Чүнки мен томус мивесиниң,
үзүмиң галан-гачанының йыгналышы киминдирин;
екеже салкым ёк иер ялы;

- инжириң илки мивесини күйсейәр гөвнүм!
² Ер йүзүнде вепадар галмады,
 ынсанларың арасында догручылы ёк.
 Ган дөкмек үчин букуда ятыр бары,
 доган догана дузак гуряр.
³ Пис ише түргендир эллери,
 хөкүмдарлар, казылар пара сораярлар,
 гүйчлүлер арзувына зор билен амал эдйәрлер.
 Адалаты ёйярлар шейдип.
⁴ Иң говусы тикен киминдир,
 иң догручылы тикенли гермевден бетердир.
 Гөзегчилеринин дуйдурышы дей,
 оларың жеза гүни гелип етди.
 Инди ховсала дүшйәр олар.
⁵ Достуңа ынанма,
 гардашыңа бил баглама,
 гужагыңда ятың аялыңың янында
 агзыңа бек бол.
⁶ Чүнки оглы атасыны әсгермейәр,
 гыз энесине гаршы гидйәр,
 гелин гайыненесинин йүзүни аляр,
 өз ичериниз сизе душмандыр.
⁷ Эмма мен гөзлерими Реббе дикерин,
 Халасгәр Худайыма бил багларың.
 Мана гулак асар Худайым.

Йыкылсам-да, галарың

- ⁸ Эй, душманым, хешелле какма халыма,
 йыкылсам-да, галарың.
 Гаранкылыкда отурсам-да,
 Реб маңа нур болар.
⁹ Мениң тарапымы чалып,
 хөкүм эдип, тә алып берйәнчә хакым,
 чекмелидирин Онуң гахар-газабың.
 Чүнки мен Реббе гаршы гүнә этдим.
 Ол мени ягтылыга чыкарар,
 Мен Онуң хакыкатыны гөрерин.
¹⁰ «Ханы, Худайың Реб ниреде?»
 диен душманым муны гөрер,
 ол утанжа галар.
 Душманымың йыкылышыны
 өз гөзлерим билен гөрерин.
 Көчелериң палчыгы дек,
 аяк астында басгыланар ол.
¹¹ Эй, Иерусалим,
 диварларың гурулжак гүни гелер!
 Шол гүн узаклара гидер серхет.
¹² Шол гүн Ашурдан Мүсүре,
 Мүсүрден Перат дерясына,
 деңизден деңзе, дагдан дага ченли
 узаклардан гелерлер сизе.
¹³ Эмма илатларың этмишлери себәпли,
 вейран болар ер йүзи.
¹⁴ Я Реб, Өз мирасың болан бу сүрә,
 Өз халкыңа хасаң билен чопанчылык эт!

Олар токайларда,
гөк яйлаларда еке яшаярлар;
гадымкылар дей
Башанда, Гилгатда отлат олары.
15 Бизе ажайып затлар гөркез
Мүсүрден чыкаран дөврүндәки дей.
16 Миллетлер муны гөрүп,
өз кувватларындан утанарлар.
Эллерини агызларына тутарлар,
гулакларыны дыкарлар.
17 Йыланлар ве сүйренижилер ялы гум яларлар.
Галаларындан титрешип чыкарлар.
Горкы ичинде Худайымыз Реббе тарап өврүлип,
Сенден хедер эдерлер.
18 Өз мирасындан аман галанларың
языгыны багышлап,
гүнәсини гечйән башга Худай бармыка?
Газабыны эбеди сакламаяр Ол,
чүнки Ол мерхемент гөркездеги сөййәр.
19 Рехими инер Онуң бизе ене-де.
Этмишлеримизи аяк астына атар.
Әхли гүнәлеримизи
деңзиң дүйбүне ташларсың.
20 Овалдан бәри ата-бабаларымыза сөз бершиң ялы,
Якуба ве Ыбрайыма вепалылыгыңы гөркезерсиң.